

[Landbrugsministeren.]

og sikkert med god Grund, efter hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Kammersgaard har oplyst os om, idet man fik andre Steder, hvor det var rigtigere at bygge — ja, de viser egentlig, hvad et saadant Kommissionsarbejde kan være værd.

Naar vi staaer overfor det praktiske Liv, saa gælder det om i det givne Øjeblik at udføre de Handlinger, som er tiltrængt, og i og for sig at udføre dem med saa lidt Opgør og saa lidt Snak som muligt. Det tror jeg ogsaa er det rigtige at gøre her, og jeg synes, det ærede Medlem er for langt ude, naar han kalder det Dilettanteri det ene Aar at komme med en Lov, det næste med en anden, og siger: Lad os dog overveje, lad os faa et Generalopgør, lad os faa en Kommission.

Efter min Opfattelse er det — naar vi endelig skal bruge dette Ord — mere Dilettanteri at ville nedsætte en Kommission, der maaske sidder i mange Aar og endda ikke fører til noget Resultat. Nej, saa er det meget bedre at gøre, hvad der tiltrænges netop i Aar; saa kommer der maaske andre Opgaver næste Aar, og saa søger vi at løse dem paa bedst mulig Maade.

I øvrigt er her foreslaaet alt, hvad det ærede Medlem Hr. J. P. Niensens Forslag omhandler, med Undtagelse af Afvanding. Men jeg forstaaer heller ikke, hvad man særlig for Sønderjyllands Vedkommende skulde gennemføre vedrørende Afvanding ud over, hvad der er lovgivet om, nemlig Afvanding af Marsken i Tønder. Det ærede Medlem vil endvidere se, at der paa Finanslovsforslaget for det kommende Finansaar er opført 833 000 Kr. til særlige Afvandingsarbejder i de sønderjydske Landsdele, og for øvrigt er det min Agt — i Forstaaelse med det Udvalg, der er nedsat vedrørende Kriseforanstaltninger for Landbruget — her i Tinget at fremsætte et Forslag, som jeg haaber og gør Regning paa kan faa sikker Tilslutning fra alle Sider, og som gaar ud paa yderligere Laan til Grundforbedringsarbejder, herunder ogsaa Afvandingsarbejder, Laan, der kan komme lige saa godt de sønderjydske Landsdele til gode som alle andre Dele af vort Fædreland.

Naar det ærede Medlem har udkastet den Tanke, at Staten skulde foretage særlige Vejanlæg, maa jeg heroverfor sige, at det strider mod al god Tradition og Praksis her i Landet. Der er efter min Opfattelse ofret tilstrækkeligt paa sønderjydske Vejanlæg, hvad angaar de store Færdselsaarer, Amtsvejene. Hvad der mangler nu, er kommunale Veje indenfor hver enkelt Kommune. Men lad os tænke os om, hvad vi gør,

inden Staten begynder at anlægge saadanne kommunale Veje. Det har vi ikke gjort nogetsteds i Landet, og hvis vi først begynder med det, er det klart, at saa vil alle Kommuner have saadanne Veje, som Staten skal anlægge og formentlig ogsaa vedligeholde. Selvfølgelig maa det her som andetsteds være Kommunen, der varetager de kommunale Veje. Men det, Lovforslaget gaar ud paa, er, at der stilles Beløb til Raadighed til Laan til Kommuner, som i Udstykningsøjemed vil foretage saadanne Vejanlæg.

Naar det ærede Medlem omtalte den Tanke, at der skulde rejse Folk her fra det gamle Land ned til Sønderjylland og bosætte sig der, og betegnede al den Tale om Indvandring fra Jylland eller fra Øerne til Sønderjylland som en Haan mod den sønderjydske Befolkning, vil jeg sige, at deri tror jeg ikke, han finder Tilslutning fra hele den sønderjydske Befolknings Side.

Det ærede Medlem og jeg har jo begge to den Ære at være Folketingsmænd fra Sønderjylland, men ingen af os tør vel helt regne os til de rigtige, indfødte Sønderjyder. Jeg tror dog ikke, man i Sønderjylland ser saaledes paa det, at det er en Haan, at der indvandrer — som det ærede Medlem udtrykte det — Folk her fra Landet derned. I hvert Tilfælde haaber jeg da ikke, det er en Haan, at baade det ærede Medlem og jeg har stillet os op til Valg i Sønderjylland, og vi er da ogsaa begge to blevet ret godt modtaget, saa jeg tror ikke, at Sønderjyderne ser saaledes paa Forholdene, at her maa der slet ingen Blanding finde Sted.

Jeg tror oven i Købet, det er fuldstændig forkert; jeg tror, der er en Forstaaelse i Sønderjylland af, at der maa noget saadant til, naar de tyndt befolkede Egne i Sønderjylland skal befolkes med kvalificerede Folk. Det nytter ikke at sige, at der er saa og saa mange arbejdsløse, de kan blot rejse ud og overtage et Husmandsbrug eller et Gaardmandsbrug. Det ved det ærede Medlem godt, det kan ikke nytte, ligesaa lidt som det kunde nytte at sætte en Husmand til at være Bager; hver har sit Fag, det kan ikke nytte at gaa over fra det ene til det andet. Jeg tror tværtimod, at den sønderjydske Befolkning vil forstaa, at saaledes som Tilvæksten i Befolkningstallet har været i Sønderjylland, trænges der til, at der kommer en Indvandring, og det vil være ønskeligt, at Befolkningstætheden netop øges langs med Grænsen.

Det ærede Medlem var sluttelig inde paa en Omtale af de nationale Modsætninger dernede, og hvad der kunde gøres